

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

εκπονήθηκε από το Επιστημονικό Συμβούλιο του Κέντρου, του οποίου προεδρεύει ο επιτ. Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ. Κωνσταντίνος Ρίζος, και συμμετέχουν ο Καθηγητής της Πολιτικής Δικονομίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Νικόλαος Κλαμαρής, η ομ. Καθηγήτρια της Πολιτικής Δικονομίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Κα Πελαγία Γέσσιου - Φαλτσή, ο ομ. Καθηγητής του Διεθνούς Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Αργύριος Φατούρος, η Κα Ιωάννα Αναστασοπούλου, Δ.Ν., Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, η Κα Χριστίνα Σαραντοπούλου, Δ.Ν., Δικηγόρος, και ο κ. Απόστολος Γιαννακούλιας, πτυχιούχος Νομικής Σχολής.

Παραθέτουμε κατωτέρω το πλήρες κείμενο του προαναφερόμενου Κώδικα.

Δ ι ά γ ρ α μ μ α

<p>A. Γενικές διατάξεις</p> <p>B. Βεβαιότητα, Εμπιστοσύνη, Αξιοπιστία</p> <p>Γ. Ακεραιότητα</p> <p>Δ. Ανεξαρτησία, Αντικειμενικότητα και Αμεροληψία</p> <p>Ε. Πολιτική Ουδετερότητα</p>	<p>Στ. Συγκρούσεις συμφερόντων - καθηκόντων</p> <p>Ζ. Επαγγελματική εχεμύθεια - Καλή πίστη</p> <p>Η. Αρμοδιότητες</p> <p>Θ. Αμοιβές</p> <p>Ι. Επαγγελματική ικανότητα, εμπειρία και βελτίωση</p>
--	---

A´ Γενικές διατάξεις

1. Ο παρών Κώδικας Δεοντολογίας (εφεξής: ο Κώδικας) αποτελεί περιεκτική έκθεση αξιών και αρχών, που θα καθοδηγούν το έργο των Διαμεσολαβητών του Ελληνικού Κέντρου Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας (εφεξής: το Κέντρο), ώστε το έργο αυτό να ανταποκρίνεται αφ' ενός προς τις ηθικές απαιτήσεις ενός δημόσιου κριτή και αφετέρου προς τις ειδικές προς τούτο απαιτήσεις των Διαμεσολαβητών καθώς και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Διαμεσολάβηση.

Το Κέντρο οφείλει να απαιτεί από τους Διαμεσολαβητές την εφαρμογή των υψηλών αρχών δεοντολογίας, που περιέχει ο Κώδικας, και ιδίως να ασκούν το έργο τους με τη μεγαλύτερη δυνατή ανεξαρτησία και αμεροληψία.

2. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να έχουν εξοικειωθεί, πριν αναλάβουν οποιοδήποτε έργο διαμεσολάβησης,

με τον Κανονισμό Διαμεσολάβησης του Κέντρου και με τις αξίες και αρχές, που περιλαμβάνονται στον Κώδικα προκειμένου να δρουν αναλόγως.

3. Οι Διαμεσολαβητές είναι υποχρεωμένοι να ελέγχουν με βάση τις προηγούμενες γνώσεις και την εμπειρία τους καθώς και τις ικανότητές τους, αν έχουν τη δυνατότητα να διεξάγουν την συγκεκριμένη Διαμεσολάβηση πριν να αποδεχθούν τον διορισμό τους.

4. Η συμπεριφορά των Διαμεσολαβητών πρέπει να είναι άμεμπτη σε κάθε στιγμή και σε όλες τις περιστάσεις. Οφείλουν να αποφεύγουν κάθε ενέργεια σχετικά με την επαγγελματική ή προσωπική τους διαγωγή, που όταν έλθει στην επιφάνεια, θα πλήξει κατά τρόπο δυσμενή την ακεραιότητα των Διαμεσολαβητών, ή το Κέντρο, ή την ποιότητα και την εγκυρότητα του διαμεσολαβητικού τους έργου.

Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να γνωρίζουν ότι η αποδοχή και η εφαρμογή του Κώδικα ενισχύει τη βεβαιότητα

και την εμπιστοσύνη προς το έργο τους.

5. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να υιοθετούν και να εφαρμόζουν τις ηθικές αξίες που απορρέουν από τις έννοιες: Ακεραιότητα, Ανεξαρτησία, Αμεροληψία, Εμπιστοσύνη, Εχεμύθεια, Καλή πίστη, Επαγγελματική Ικανότητα και Εμπειρία στη Διαμεσολάβηση.

Β´ Βεβαιότητα, Εμπιστοσύνη, Αξιοπιστία

6. Το Κέντρο πρέπει να εμπνέει στους προσφεύγοντες στη Διαμεσολάβηση τη βεβαιότητα ότι η επικοινωνία και η προσέγγιση με αυτό θα απολαμβάνει εξαιρετικής αποδοχής και θα είναι άξια μεγάλης εκτίμησης και σεβασμού από την κοινότητα των επιχειρήσεων και την κοινωνία γενικότερα.

7. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να συμπεριφέρονται με τέτοιο τρόπο, ώστε να προάγουν την εμπιστοσύνη του κοινού στο πρόσωπό τους διασφαλίζοντας τη συνεργασία και τις καλές σχέσεις μεταξύ τους.

Η δημόσια εμπιστοσύνη και εκτίμηση που ένας Διαμεσολαβητής απολαμβάνει πρέπει να είναι κατά μέγα μέρος το αθροιστικό αποτέλεσμα όλων των Διαμεσολαβητών, προηγούμενων και παρόντων, διατελεσάντων και διατελούντων.

8. Όλο το έργο, που εκτελείται από τους Διαμεσολαβητές υπό την αιγίδα του Κέντρου πρέπει να περνά επιτυχώς τον κριτικό έλεγχο των Δημοσίων Αρχών και της Δημόσιας Διοίκησης, αλλ' ιδίως της κριτικής του κοινού για ευπρέπεια και πλήρη εφαρμογή του Κώδικα.

Γ´ Ακεραιότητα

9. Οι Διαμεσολαβητές έχουν καθήκον να εφαρμόζουν υψηλά πρότυπα συμπεριφοράς (ειλικρίνειας, τιμιότητας, ευθύτητας) στο έργο τους και στις σχέσεις τους με τους προστρέχοντες στη βοήθειά τους, ή με τους επιζητούντες τις υπηρεσίες τους. Η συμπεριφορά των Διαμεσολαβητών θα πρέπει να είναι υπεράνω κάθε υποψίας ή υπόνοιας, ώστε να διαφυλάττουν σε υψηλό επίπεδο τη δημόσια εικόνα της ακεραιότητάς τους.

Η ακεραιότητα επιβάλλει στους Διαμεσολαβητές, να τηρούν τον Τύπο και ιδίως το πνεύμα της Διαμεσολάβησης, καθώς και των αντίστοιχων κανόνων δεοντολογίας του Κώδικα.

10. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να παίρνουν αμερόληπτες αποφάσεις, επιδιώκοντας να προσφέρουν το δυνατό καλύτερο και ωφελιμότερο για τα μέρη αποτέλεσμα με τα ολιγότερα μέσα, εκτελώντας με απόλυτη εντιμότητα και εγκυρότητα το έργο τους και συμπεριφερόμενοι με ισότητα απέναντι στους προστρέχοντες στη βοήθειά τους.

11. Οι Διαμεσολαβητές θα πρέπει να προστατεύουν το προσωπικό τους κύρος και να αποφεύγουν κάθε πιθανό πλήγμα της εντιμότητάς τους. Προς το σκοπό αυτό οφείλουν να αρνούνται δώρα ή παροχές δωρεάν υπηρεσιών, και να αποφεύγουν καταστάσεις που θα μπορούσαν να επηρεάζουν ή να θεωρηθούν ότι επηρεάζουν την κρίση τους και την ακεραιότητά τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

12. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να πληροφορούν τα μέρη, ότι ενδέχεται να ματαιώσουν τη Διαμεσολάβηση, εφ' όσον:

I) έχει μεν επιτευχθεί συμφωνία, πλην όμως την θεωρούν ανεκτέλεστη ή παράνομη ή αντίθετη προς τα χρηστά ήθη ή τη δημόσια τάξη, λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών της υποθέσεως, ή

II) θεωρούν, ότι η εξακολούθηση της Διαμεσολάβησης δεν πρόκειται να καταλήξει σε ρύθμιση της διαφοράς.

13. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να διασφαλίζουν, ότι τα μέρη έχουν πλήρως κατανοήσει τα χαρακτηριστικά της διαμεσολαβητικής διαδικασίας, του ρόλου του Διαμεσολαβητή καθώς και του ρόλου των μερών καθώς τους όρους του Συμφωνητικού Διαμεσολάβησης και ειδικά την υποχρέωση τήρησης της αρχής της Εχεμύθειας.

14. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν κατά την διεξαγωγή της Διαμεσολάβησης να λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα περιστατικά της υποθέσεως και ιδίως να μην επιτρέψουν η πιθανή διαφορά ισχύος μεταξύ των μερών να λειτουργήσει εις βάρος του αδύνατου μέρους.

15. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να γνωστοποιούν προς τα μέρη την δυνατότητά τους να έχουν ιδιαίτερες συναντήσεις με το καθένα από αυτά προς ευόδωση του έργου της Διαμεσολάβησης.

16. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν, κατόπιν αιτήματος των μερών και εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων τους, να πληροφορούν τα μέρη σχετικά με την διατύπωση της Συμφωνίας Διαμεσολάβησης και των διαθέσιμων μέσων, ώστε να καταστεί αυτή δεσμευτική.

17. Οι Διαμεσολαβητές καθιστούν γνωστό στα μέρη ότι αυτά δικαιούνται να ματαιώνουν τη Διαμεσολάβηση

οποτεδήποτε, χωρίς καμία δικαιολογία, επιφυλασσομένων των σχετικών διατάξεων περί αμοιβής του Διαμεσολαβητή, των συνεργατών του και λοιπών δαπανών.

Δ' Ανεξαρτησία, Αντικειμενικότητα και Αμεροληψία

18. Η ανεξαρτησία των Διαμεσολαβητών είναι πρωταρχική προϋπόθεση για τους προσφεύγοντες στη Διαμεσολάβηση. Οι Διαμεσολαβητές θα πρέπει να συμπεριφέρονται με τρόπο που να επιβεβαιώνει την ανεξαρτησία τους και οπωσδήποτε να αποφεύγει τον κλονισμό της.

Οι Διαμεσολαβητές δεν πρέπει να ενεργούν χωρίς να έχουν προηγουμένως γνωστοποιήσει κάθε περιστατικό το οποίο ενδέχεται να θεωρηθεί ότι επηρεάζει την ανεξαρτησία τους ή ότι μπορεί να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων. Τέτοιο περιστατικό συνιστά ιδίως:

I. κάθε προσωπική ή επαγγελματική σχέση με οποιοδήποτε από τα μέρη,

II. κάθε συμφέρον οικονομικής φύσεως, ή άλλο, άμεσο ή έμμεσο, που εξαρτάται από το αποτέλεσμα της Διαμεσολάβησης (βλ. ειδικ. Κεφ. ΣΤ' Σύγκρουση Συμφερόντων - Καθηκόντων ιδίως παρ. 26 - 28),

III. κάθε ενέργεια ή δραστηριότητα των Διαμεσολαβητών, πέραν αυτής του Διαμεσολαβητή, υπέρ ή εις βάρος ενός εκ των μερών μεταξύ των οποίων διεξάγεται ή θα διεξαχθεί η Διαμεσολάβηση. Σε αυτήν την περίπτωση οι Διαμεσολαβητές δικαιούνται να αποδεχθούν τη Διαμεσολάβηση ή να την συνεχίσουν μόνον εφ' όσον έχουν την ασφαλή βεβαιότητα, ότι θα διεξαχθεί με τη δέουσα ανεξαρτησία, αντικειμενικότητα και αμεροληψία και τα μέρη συναινούν εγγράφως.

19. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να είναι ανεξάρτητοι, όχι μόνο σε σχέση με τους προσφεύγοντες στη Διαμεσολάβηση, αλλά και σε σχέση με άλλα τυχόν ενδιαφερόμενα μέρη.

20. Σε όλα τα θέματα που σχετίζονται με τη Διαμεσολάβηση, η ανεξαρτησία των Διαμεσολαβητών δεν θα πρέπει να παραβιάζεται από προκαταλήψεις, ιδεολογήματα ή ιδεοληψίες, φιλίες ή έχθρες. Η ανεξαρτησία αυτή δεν πρέπει να κάμπτεται από προσωπικές πιέσεις ή άλλου είδους επιρροές τρίτων προς τον Διαμεσολαβητή.

21. Η ανάγκη για αντικειμενικότητα και αμεροληψία υπάρχει σε κάθε μορφή εργασίας που σχετίζεται με το έργο της Διαμεσολάβησης, ιδιαίτερα όμως στις έγ-

γραφες γνώμες, που τυχόν διατυπώνουν οι Διαμεσολαβητές. Οι γνώμες αυτές θα πρέπει να είναι αιτιολογημένες, ακριβείς και αντικειμενικές και τα συμπεράσματά τους να βασίζονται αποκλειστικά σε στοιχεία που συλλέχθηκαν σύμφωνα με τους υφιστάμενους κανόνες Διαμεσολάβησης του Κέντρου.

22. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να κάνουν προσεκτική χρήση των πληροφοριών, που δίδονται από τους προσφεύγοντες ή τρίτους.

Οι Διαμεσολαβητές επίσης μπορούν, τηρώντας τον Κώδικα, να συλλέγουν πληροφορίες επί των ισχυρισμών των προσφευγόντων, όχι μόνον από τα προσκομιζόμενα από αυτούς στοιχεία, αλλά και από κάθε άλλη πηγή, αφού προηγουμένως ελέγξουν επανειλημμένως την αξιοπιστία της.

Ε' Πολιτική ουδετερότητα

23. Το Κέντρο πρέπει να είναι, αλλά και να φαίνεται πολιτικά ουδέτερο. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να προστατεύουν την ανεξαρτησία τους από πολιτικές και πολύ περισσότερο από κομματικές επιρροές και παρεμβάσεις.

24. Όταν οι Διαμεσολαβητές αναλαμβάνουν ή σκέπτονται ν' αναλάβουν πολιτικές δραστηριότητες, οφείλουν να έχουν κατά νου τον αντίκτυπο που μια τέτοια ανάμειξη θα έχει, ή που θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι θα έχει, στην δυνατότητά τους να εκτελέσουν τα επαγγελματικά τους καθήκοντα αμερόληπτα.

Εάν οι Διαμεσολαβητές συμμετέχουν σε πολιτικές δραστηριότητες θα πρέπει να συνειδητοποιούν, ότι αυτές ενδέχεται να τους οδηγήσουν σε επαγγελματικές συγκρούσεις και να μειώσουν το προσωπικό τους κύρος ως Διαμεσολαβητές.

ΣΤ' Συγκρούσεις συμφερόντων – καθηκόντων

25. Όταν οι Διαμεσολαβητές παρέχουν συμβουλές ή υπηρεσίες διαφορετικές από εκείνες της Διαμεσολάβησης σε επιχειρήσεις ή επιχειρηματίες, θα πρέπει να φροντίζουν ιδιαίτερα, ώστε αυτές οι υπηρεσίες να μην οδηγούν σε σύγκρουση καθηκόντων ακόμη και ενδεχόμενη.

26. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να αποφεύγουν κάθε προσωπική ή κοινωνική σχέση με τα διευθύνοντα στελέχη ή με άλλους τρίτους που διατηρούν δεσμούς

επιρροής με τη προσφεύγουσα σε διαμεσολάβηση επιχείρηση ή με τα προσφεύγοντα σε Διαμεσολάβηση φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που ενδέχεται να επηρεάσει ή να απειλήσει τη δυνατότητα των Διαμεσολαβητών να δράσουν ή να δημιουργεί την εντύπωση ότι αυτοί δεν θα δράσουν με ανεξαρτησία γνώμης κατά την Διαμεσολάβηση.

27. Οι Διαμεσολαβητές δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούν τη θέση τους προς ίδιο όφελος ή προς όφελος τρίτου. Οφείλουν να αποφεύγουν σχέσεις που ενέχουν τον κίνδυνο να προκαλέσουν σε βάρος τους κατηγορία, μομφή για διαπλοκή, ή πολύ περισσότερο για διαφθορά, ή από τις οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν αμφιβολίες για την αμεροληψία και ανεξαρτησία τους.

28. Οι Διαμεσολαβητές δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούν πληροφορίες, προερχόμενες από την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ως μέσα εξασφάλισης οφέλους προσωπικού ή τρίτων.

Ζ' Επαγγελματική εχεμύθεια – Καλή πίστη

29. Οι Διαμεσολαβητές δεν πρέπει ν' αποκαλύπτουν πληροφορίες προερχόμενες από ή σχετιζόμενες με τη διαδικασία Διαμεσολάβησης, περιλαμβανομένης και της πληροφορίας ότι πρόκειται να λάβει χώρα Διαμεσολάβηση ή ότι έχει ήδη λάβει χώρα, είτε προφορικά είτε γραπτά, παρά μόνο στα πλαίσια που υποχρεούνται από την εθνική νομοθεσία.

30. Οι Διαμεσολαβητές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους πρέπει να γνωρίζουν και να ακολουθούν τον Κανονισμό Διαμεσολάβησης, όπως και τις αποδεκτές μεθόδους και πρακτικές της Διαμεσολάβησης, ώστε να προσφέρουν έργο ταχύ, οικονομικό, αποδοτικό και αποτελεσματικό. Επίσης θα πρέπει να γνωρίζουν καλά και να εφαρμόζουν τις συνταγματικές και νομοθετικά καθιερωμένες αρχές του Δικαίου και ιδίως τις αρχές της καλής πίστεως, της μη καταχρήσεως δικαιώματος και της επιείκειας που ισχύουν για όλους τους πολίτες.

Η' Αρμοδιότητες

31. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να εκτελούν τα καθήκοντά τους εντός του κύκλου των αρμοδιοτήτων τους και δεν πρέπει να αναλαμβάνουν εργασία, που δεν έχουν την αρμοδιότητα να εκτελέσουν.

Θ' Αμοιβές

32. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει πάντοτε να παρέχουν στα μέρη πλήρη πληροφόρηση σχετικά με την εφαρμοστέα μέθοδο αμοιβών και δαπανών. Οι Διαμεσολαβητές δεν πρέπει να δέχονται να ενεργούν ως Διαμεσολαβητές, αν δεν έχουν γίνει προηγουμένως δεκτές οι αρχές και οι κανόνες υπολογισμού της αμοιβής τους και των δαπανών από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Ι' Επαγγελματική ικανότητα, εμπειρία και βελτίωση

33. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να επιδεικνύουν επαγγελματικό ενδιαφέρον και ιδιαίτερες ικανότητες και δεξιότητες για τη διεξαγωγή και εποπτεία των Διαμεσολαβήσεων, που τους ανατίθενται, καθώς και για τη σύνταξη των τυχόν γνωμών, που αναλαμβάνουν.

34. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να ανταποκρίνονται στις υψηλότερες δυνατές προδιαγραφές και απαιτήσεις Διαμεσολάβησης, αλλά και στις πιο απαιτητικές προσδοκίες των προσφευγόντων στη διαδικασία αυτή.

35. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν συνεχώς να εκσυγχρονίζουν και να βελτιώνουν τις δεξιότητες, που απαιτούνται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του έργου τους με συνεχή επιμόρφωση, καθώς και πρακτική εξάσκηση στις διαμεσολαβητικές τεχνικές, σύμφωνα με τα σχετικά πρότυπα ή συστήματα πιστοποίησης, και, εφόσον τους ζητηθεί, να παρέχουν στα μέρη πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και τις εμπειρίες τους.